Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 28 maj 2020*

”Överklagande – Artikel 73.1 i tribunalens rättegångsregler – Tribunalens beslut enligt vilket det är uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning i avsaknad av egenhändiga underskrifter – Pappersversion av ansökan försedd med en autentiserad elektronisk underskrift”

I mål C-309/19 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 15 april 2019

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, Villarcayo (Spanien), företrädd av J. Azcárate Olano och E. Almarza Nantes, abogados,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av F. Castillo de la Torre och I. Naglis, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L.S. Rossi samt domarna J. Malenovský (referent) och F. Biltgen,

generaladvokat: G. Hogan,

justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: spanska.

Dom

1 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (förening för blodkorvstillverkare i Burgos, Spanien) har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 14 februari 2019, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/kommissionen (T-709/18, ej publicerat, EU:T:2019:107) (nedan kallat det överklagade beslutet), genom vilket tribunalen avvisade föreningens talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1214 av den 29 augusti 2018 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (”Morcilla de Burgos”) (EUT L 224, 2018, s. 3) (nedan kallad den omtvistade förordningen), då den ansåg det vara uppenbart att talan inte kunde tas upp till prövning.

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

2 Genom ansökan som inkom per telefax till tribunalens kansli den 28 november 2018 väckte klaganden talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen, åtföljd av två tilläggsyrkanden.

3 Eftersom denna förordning hade offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* den 5 september 2018, löpte fristen för att väcka talan mot densamma ut den 29 november 2018.

4 Den 29 november 2018 inkom en pappersversion av ansökan till tribunalens kansli, med olika underskrifter.

5 Tribunalen beslutade, med tillämpning av artikel 126 i dess rättegångsregler, att avgöra målet utan ytterligare behandling genom ett motiverat beslut och avvisade talan, eftersom det var uppenbart att den inte kunde tas upp till sakprövning.

6 I punkterna 10 och 12 i det överklagade beslutet erinrade tribunalen inledningsvis om att det i den lydelse av artikel 73.1 i tribunalens rättegångsregler som var tillämplig på tvisten föreskrevs att ”originalexemplaret av en inlaga ska vara egenhändigt undertecknat av partens ombud eller advokat” och att ett åsidosättande av denna regel enligt domstolens praxis inte kan rättas till. Tribunalen påpekade därefter, i punkt 15 i det överklagade beslutet, att pappersversionen av ansökan, som innehöll såväl den huvudsakliga talan som tilläggsyrkandena, skulle betraktas som en enda processhandling. I punkterna 16 och 17 i beslutet, lästa tillsammans med punkt 6 i samma beslut, fann tribunalen slutligen att det var uppenbart att talan inte kunde tas upp till sakprövning och inte behövde delges Europeiska kommissionen, då ingen av underskrifterna på denna processhandling var egenhändigt gjorda utan var skannade.

Parternas yrkanden vid domstolen

7 Klaganden har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska

– förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,

– upphäva det överklagande beslutet i dess helhet,

– förklara att talan vid tribunalen kan tas upp till sakprövning och ogiltigförklara den omtvistade förordningen, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

8 Kommissionen har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

9 Klaganden har som enda grund gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i det överklagade beslutet fann att kraven i artikel 73 i tribunalens rättegångsregler, såsom de tolkats i rättspraxis, inte var uppfyllda. Klaganden har gjort gällande att denna felaktiga rättstillämpning berodde på att tribunalen hade missuppfattat de faktiska omständigheterna. Den slog nämligen fast att ansökan innehöll skannade underskrifter, trots att dessa underskrifter i själva verket utgör kvalificerade elektroniska underskrifter, vilka ska likställas med egenhändiga underskrifter i den mening som avses i nämnda artikel.

10 Domstolen påpekar att det följer av artikel 256.1 andra stycket FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att ett överklagande till domstolen ska vara begränsat till rättsfrågor. Tribunalen är således ensam behörig att fastställa och bedöma de relevanta faktiska omständigheterna och att bedöma bevisningen. Bedömningen av dessa omständigheter och bevisningen utgör således inte, under förutsättning att de inte har missuppfattats, en rättsfråga som i sig kan prövas i ett mål om överklagande vid domstolen (dom av den 13 november 2019, Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:961, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

11 Domstolen har i detta hänseende redan slagit fast att en sådan missuppfattning uppenbart ska framgå av handlingarna i målet utan att det ska behöva göras en ny bedömning av de faktiska omständigheterna och av bevisningen och att det ankommer på klaganden att exakt ange vilka omständigheter som tribunalen anses ha missuppfattat och visa de bedömningsfel som klaganden anser har orsakat denna missuppfattning hos tribunalen (se, bland annat, dom av den 13 november 2019, Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:961, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

12 Det kan i förevarande fall konstateras att den sista sidan i originalexemplaret av den ansökan genom vilken talan väcktes innehåller till synes egenhändiga underskrifter av de två undertecknande advokaterna. Dessa underskrifter åtföljs av den tryckta uppgiften ”numerisk underskrift i [namnet på varje advokat] namn”, en identifikationskod knuten till varje undertecknande advokats namn samt det datum och den tidpunkt då de kvalificerade elektroniska underskrifterna användes. Sidorna 25 och 26 i detta original innehåller dessutom även de till synes egenhändiga underskrifterna av var och en av klagandens advokater.

13 När det för det första gäller de egenhändiga underskrifterna på sidorna 25 och 26 samt på den sista sidan i ansökan, framgår det vid en fysisk undersökning av ansökan i original att det rör sig om skannade bilder av egenhändiga underskrifter, vilket klaganden inte har bestritt.

14 Vad för det andra gäller de påstått elektroniska underskrifterna på sista sidan i ansökan konstaterar domstolen, oberoende av den omständigheten att klagandens advokater innehar nationella intyg på att de får använda sådana underskrifter, att med hänsyn till att ansökan i original är i pappersformat och inte i elektroniskt format, kan uppgifterna avseende dessa underskrifter, även om de innehåller orden ”numerisk underskrift”, inte på något sätt anses vara av elektronisk karaktär, utan ska helt enkelt betraktas som tryckta uppgifter i likhet med vilken annan tryckt uppgift som helst i ansökan.

15 För det tredje och i motsats till vad klaganden har hävdat, innehåller inte pappersversionen av ansökan i original några kvalificerade elektroniska underskrifter, utan på sin höjd endast en tryckt uppgift på papper av en elektronisk handling med en kvalificerad elektronisk namnteckning av var och en av klagandens advokater.

16 Det framgår av de tre föregående punkterna i förevarande dom att tribunalen, när den, på grundval av artikel 73.1 i tribunalens rättegångsregler, i den version som är tillämplig på målet, prövade om ansökan i original innehöll egenhändiga underskrifter, endast kunde beakta de egenhändiga

underskrifterna på sidorna 25 och 26 och på den sista sidan av pappersversionen av ansökan i original, vilka, såsom framgår av punkt 13 i förevarande dom, utgör skannade underskrifter. Under dessa omständigheter kan tribunalen inte klandras för att ha missuppfattat de faktiska omständigheterna när den i punkt 6 i det överklagade beslutet fann att ansökan inte innehöll några egenhändiga underskrifter från klagandens ombud, utan endast skannade underskrifter.

17 Eftersom ansökan i original inte kan anses innehålla några kvalificerade elektroniska underskrifter, saknas det anledning att pröva klagandens argument att sådana underskrifter ska likställas med handskrivna underskrifter.

18 Eftersom samtliga underskrifter på pappersversionen av ansökan i original således ska betraktas som skannade underskrifter och klaganden inte har bestritt relevansen av tribunalens resonemang i punkterna 10–16 i det överklagade beslutet med avseende på sådana underskrifter, kan domstolen inte godta klagandens invändning att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning till följd av att ha missuppfattat de faktiska omständigheterna.

19 Vidare, vad gäller klagandens invändning att dess advokater, vid ingivandet av ansökan, följde de instruktioner som tribunalens kansli hade gett dem per telefon, är det tillräckligt att konstatera att klaganden inte har gjort gällande att kansliet skulle ha instruerat dess advokater att skicka in en pappersversion av originalansökan, i tre exemplar, med endast skannade underskrifter och en tryckt uppgift om kvalificerade elektroniska underskrifter och att kansliet därigenom skulle ha vilselett dem.

20 Vad vidare gäller invändningen att kravet på en egenhändig underskrift, efter ikraftträdandet av en ny version av tribunalens rättegångsregler, upphävdes från och med den 1 december 2018, det vill säga endast två dagar efter det att fristen för att väcka talan hade löpt ut, räcker det att konstatera att klaganden inte har bestritt att den tillämpliga versionen av rättegångsreglerna var den som gällde före den 1 december 2018.

21 Slutligen, och i den mån klaganden har åberopat principen om retroaktiv tillämpning av den lindrigaste strafflagstiftningen, påpekar domstolen att, förutom att förevarande tvist inte ingår i ett straffrättsligt sammanhang, utgör tribunalens avvisning av ansökan i det överklagade beslutet inte en ”påföljd” som vidtagits gentemot klaganden, utan berodde helt enkelt på att klaganden inte hade iakttagit en förfaranderegel i tribunalens rättegångsregler.

22 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den enda grund som klaganden har åberopat.

Rättegångskostnader

23 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

24 Kommissionen har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska klaganden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter